

Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

KEN nr 9550 af 01/11/2011 (Gældende)

Pressenævnets kendelse i sag nr. 11-70-00131

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: 11-70-00131

Pressenævnets kendelse i sag nr. 11-70-00131

Resumé

To klagere – foreningen ”Organisationen” og dens formand – klagede over en artikelserie om Organisationens medlemmer i Århus Stiftstidende.

Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

Pressenævnet bemærker indledningsvist, at spørgsmålet om, hvorvidt [Formanden]s immaterielle rettigheder er krænket ved gengivelsen af fotografier, henhører under domstolene og falder uden for nævnets kompetence. Dette forhold behandles derfor ikke.

Efter det oplyste lægges det til grund, at Århus Stiftstidende bl.a. baserede sine artikler på oplysninger fra Redox’ rapport ”ORG – logen bag det ekstreme højre”.

Da Redox må anses som særdeles kritisk indstillet over for personer og organisationer på højrefløjen, gav dette forhold Århus Stiftstidende anledning til at udvise særlig agtpågivenhed over for oplysninger fra Redox. Anvendelsen af oplysninger fra Redox er imidlertid ikke i sig selv tilstrækkeligt til at fastslå, at *god presseskik* er tilsidesat. Århus Stiftstidende gør således opmærksom på kilden til oplysningerne, således at læseren har mulighed for at vurdere troværdigheden, ligesom det oplyses, at en person er mistænkt for computerhacking. Spørgsmålet om, hvorvidt der ved indsamlingen og videregivelsen af oplysningerne i rapporten er sket en overtrædelse af *straffeloven eller anden lovgivning*, henhører under domstolene og falder uden for nævnets kompetence.

Det fremgår af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse, jf. punkt B.1.

For så vidt angår citaterne fra foreningen Organisationens interne debatforum, er det Pressenævnets opfattelse, at oplysninger i lukkede sociale netværk er forbeholdt de personer, der har fået tilladelse til at have adgang til netværket. Derfor har medierne som udgangspunkt ikke adgang til at bruge disse informationer, medmindre materialet fra det lukkede netværk har så stor samfundsmæssig interesse, at offentliggørelsen overstiger hensyn til skribenten.

Nævnet finder, at beskrivelsen af grupperinger på højrefløjen og deres handlinger er et så væsentligt samfundsmæssigt emne, at det var berettiget at bringe artiklerne om samme, herunder at omtale formanden [Formanden] ved navns nævnelse. Af samme årsag finder nævnet heller ikke grundlag for at kritisere avisen for at gengive citaterne fra foreningens interne debatside.

Pressenævnet finder, at der som udgangspunkt ikke er en sådan almen interesse knyttet til fentliggørelse af et fotografi fra en privat selskabelig sammenkomst, at det kan bringes uden samtykke. Dette gælder ikke mindst, hvis fotografiet – som den ca. otte år gamle billedserie fra Solhvervet – viser en person i en situation, der i sammenhængen fremstår som kompromitterende. Det bemærkes herved, at personer i private sammenhænge meget vel kan optræde på en måde, der er udtryk for en ”joke” el. lign.

Solhvervsfesten, hvor afbrændingen af dukken skulle have fundet sted, er foregået i en skov, og billederne var ikke taget med henblik på offentliggørelse. Nævnet finder herefter, at der ikke

er sådan en offentlig interesse knyttet til de konkrete fotos af [Formanden], at disse kunne offentliggøres uden samtykke. Dette gælder ikke mindst, da avisen ikke ved forelæggelse for [Formanden] har kontrolleret, hvorvidt billederne reelt viser det handlingsforløb, som beskrives i avisen. *Nævnet udtaler kritik af stiften.dk for at offentliggøre fotografierne.*

Århus Stiftstidende forsøgte forgæves forud for offentliggørelsen at kontakte [Formanden] telefonisk. På det tidspunkt – efter Politikens offentliggørelse af artiklerne den 10. august 2011 – måtte [Formanden] have været bekendt med indholdet. Avisen forsøgte ligeledes at indhente foreningen Organisationens kommentar ved at henvende sig til [Person F], der ifølge oplysningerne i Politiken var en del af ledelsen af foreningen. På denne baggrund finder Pressenævnet, at Århus Stiftstidende har udfoldet tilstrækkelige anstrengelser for at kontrollere oplysningerne, herunder at indhente klagerne kommentarer inden offentliggørelsen den 11. august 2011. Nævnet bemærker, at Århus Stiftstidende den 28. august 2011 refererede dele af foreningen Organisationens egen redegørelse af 17. august 2011 i artiklen ”Netværket svarer tilbage”.

Pressenævnet finder ikke tilstrækkeligt grundlag for at kritisere Århus Stiftstidende for billedillustrationerne. For læseren fremgår det klart, at der var tale om billedmanipulationer, ligesom det af kildeangivelserne fremgik, at det var collager eller lignende. Nævnet finder i øvrigt, at det klart fremgår, at [Formanden] bærer en bog.

I medfør af medieansvarslovens § 49 pålægger Pressenævnet den ansvarshavende redaktør af stiften.dk at offentliggøre et kendelsesresumé.

Pressenævnet bemærker, at nævnet i sin årsberetning for 2005 præciserede praksis vedrørende offentliggørelse på internettet. En kendelse bør bringes i mediet i en periode, der svarer til den tid, i hvilken den påklagede artikel har været bragt, og der bør oprettes et link til kendelsen fra artiklen, hvis denne fortsat bringes på hjemmesiden.

Formand [Formanden] har på egne vegne og på vegne af foreningen Organisationen klaget til Pressenævnet over artikler i Århus Stiftstidende den 11., 12., 13., 28. og 29. august 2011 samt en artikel og en billedserie på stiften.dk den 12. august 2011, idet klagerne mener, at god presseskik er tilsidesat.

Sagen er behandlet sammen med sag nr. 11-70-00130, [Formanden] og Organisationen mod Politiken, sag nr. 11-70-00132, [Formanden] og Organisationen mod Nordjyske Stiftstidende, sag nr. 11-70-00133, [Formanden] og Organisationen mod Ekstra Bladet og sag nr. 11-70-00134, [Formanden] og Organisationen mod B.T.

Klagen vedrører omtale af foreningen ”Organisationen” og dennes medlemmers tilknytning til højrefløjen på baggrund af en artikelserie, bragt i dagbladet Politiken.

1 Sagsfremstilling

Århus Stiftstidende bragte den 11. august 2011 (på side 4, 1. sektion) artiklen ”*Aarhus er højreekstremt centrum*” med underoverskriften ”*Århusiansk forretningsmand er leder af hemmelig højreekstrem loge med 75 medlemmer i Aarhus og omegn*”. Af artiklen fremgik følgende:

”AARHUS: Aarhus er den absolutte hovedbase for et 20 år gammelt og top-hemmeligt netværk på den ekstreme højrefløj, der arbejder for et racerent Danmark.

Det er et netværk, der arbejder for et racerent Danmark, og som står bag en omfattende registrering af, hvad det betragter som landsforrædere – danskere der på den ene eller anden måde har udtrykt sig positivt om indvandring og indvandrere.

Medlemmer samles til sommerfester omkring et brændende solkors og ved en lejlighed blev der også brændt en negerdukke på bålet, kunne dagbladet Politiken afsløre i går.

[Formanden]

Af netværkets omkring 100 medlemmer er tre fjerdedele tilknyttet afdelingen i Aarhus, mens resten er med i afdelinger i Aalborg og København.

Lederen af det hemmelige netværk, der kalder sig ORG, er direktør [Formanden] fra Højbjerg.

[Formanden] var frem til 2005 næstformand i Dansk Folkeparti i Aarhus. Han måtte forlade partiet samme år, da han var en af mændene bag »Århus mod moskeen« – en stærkt indvandrerkritisk liste, der stillede op til byrådsvalget i direkte konkurrence med Dansk Folkeparti. Det kom dengang frem, at [Formanden] samarbejdede med blandt andre folk fra den voldelige gruppe White Pride og fra det delvis nazistiske netværk Dansk Front.

For kilder i og omkring Dansk Folkeparti, Århus Stiftstidende har talt med, kommer det ikke som den store overraskelse, at [Formanden]s navn dukker op i forbindelse med det højreekstreme netværk.

Også dengang forretningsmanden fra Højbjerg var næstformand i Dansk Folkeparti i Aarhus, var man i partiet klar over, at [Formanden] var dybt involveret i ekstremt højreorienterede aktiviteter.

»Også aktiviteter, der var langt værre end Aarhus mod moskeen,« siger en kilde. *Den Danske Forening*

[Formanden] er i dag medlem af bestyrelsen i Den Danske Forening, der ifølge Politiken er kontrolleret af ORG.

Formand for Den Danske Forening er [Person A], der også var formand for »Århus mod moskeen«. I bestyrelsen sidder også [Person B], der var folketingskandidat for Dansk Folkeparti i Aarhus i 2001.

Det skal også være ORG-folk [der] står bag blandt andet højrefløjsforeningen Vederfølner, der har tætte bånd til det voldelige White Pride-miljø.

Vederfølner-formand [Person C] afviser, at han er medlem af ORG, men vil ikke afvise, at andre i Vederfølners bestyrelse kan være det.

»Men jeg ved det ikke. Jeg afventer en redegørelse fra de enkelte bestyrelsesmedlemmer om det. Hvis nogen ved noget, skal det selvfølgelig frem i lyset, men jeg ser ingen problemer i det, hvis der er et personsammenfald mellem ORG og Vederfølner,« siger han.

Vederfølnerformanden lægger ikke skjul på, at han kender såvel ORG-lederen, direktør [Formanden] fra Aarhus som lederen af ORGs afdeling i København, den tidligere politibetjent PUJ.

»Det er fornuftige mennesker,« siger han.

Officer og forretningsmænd

Ud over [Formanden] består ORGs ledelse ifølge Politiken af to østjyske forretningsmænd og en højt placeret embedsmand i en kommune på Sjælland.

Den sidste har ifølge sin profil på LinkedIn en længere karriere i forsvaret bag sig og har stadig rang af kaptajn. Han har blandt andet i en årrække været rådgiver for FE – Forsvarets Efterretningstjeneste, ligesom han har været rådgiver for forsvarskommandoen.

Mændene i spidsen for ORG er i starten af 40'erne, så det er ikke de rene drengestreger, der er tale om.

Lederen af netværkets afdeling i København er en nu tidligere politimand, der for et par år siden blev dømt for omfattende misbrug af politiets databaser til at fabrikere et register over aktivister på venstrefløjen.

Avisen har onsdag forgæves forsøgt at komme i kontakt med blandt andre [Formanden] og [Person A].”

Til artiklen var indsat følgende faktaboks:

”*ORGs LEDELSE*

Bestyrelsen i ORG udgøres af fire personer. Senest kendte oplysninger om bestyrelsens sammensætning er fra 2009. Den bestod da af:

[Formanden].

[Person D].

[Person E].

[Person F].

Kilde: Politiken.”

Artiklen var illustreret af en collage, hvor et solkors og et hagekors blev vist med Aarhus Rådhus i baggrunden.

Århus Stiftstidende bragte på samme side artiklen *”Far blev registreret – sønnen var med i ORG”* med underoverskriften *”Tidligere Venstre-byrådsmedlem [Person G] havnede i landsforræder-registeret hos hemmelig højreekstrem forening, hvor hans egen søn var medlem gennem 10 år”*. Af artiklen fremgik følgende:

”AARHUS: ORG kan have indført tusinder af danskere i sit kartotek over landsforrædere.

Blandt de registrerede er for eksempel tidligere byrådsmedlem for Venstre i Aarhus, [Person G]. Avisen har set kopi af en arkivside, hvor hans navn står opført med adresse, stilling, telefonnummer og hustruens navn.

Det er formentlig i slutningen af 1980’erne, Venstre-manden havnede i arkivet, der også kaldtes Den Store Hukommelse.

Ironisk nok blev [Person G]s søn, [Person H], selv medlem af ORG omkring år 2000 og var på et tidspunkt leder af dens afdeling for informationsindsamling.

»Jeg var godt klar over, at mine forældre stod i arkivet,« siger [Person H] og fortsætter:

»Så vidt jeg husker, havnede min far i registeret, fordi han i et indlæg i Århus Stiftstidende i midten af 1980’erne havde kritiseret Den Danske Forening.«

[Person H] har først onsdag fortalt faderen om hans placering i forræder-kartoteket – og om sin egen rolle.

Han understreger, at han aldrig har haft med selve registreringen at gøre men alene har stået for at båndet tvudsendelser og lignende for ORG.

»Faktisk har jeg ikke kendskab til, at ORG registrerede folk i den tid, jeg var med. Jeg forlod ORG i 2009 og har intet haft med netværket at gøre siden,« siger [Person H].

...”

Århus Stiftstidende bragte den 12. august 2011 (på forsiden af 1. sektion) en billedcollage under overskriften *”HEMMELIGT NETVÆRK BAG WHITE PRIDE”* og en artikelhenvisning med teksten *”Forretningsmænd, jurister og embedsmænd er White Prides bagland. WP-leder med i hemmeligt netværk.”* I collagen sås en oversigt over foreningen Organisationens opbygning, foreningens formand [Formanden], et brændende solkors, en person iført en hættetrøje, hvorpå der står *”Terrormachine Combat 18”*, og to maskerede personer, som poserede med cricketbats. Af kildeangivelsen fremgik: *”Fotocollage: [Person I]”*.

Århus Stiftstidende bragte samme dag (på side 6-7, 1. sektion) artiklen *”White Pride er inde i varmen hos det hemmelige netværk”* med underoverskriften *”Voldelige højreekstremister, politimænd, forretningsfolk og kommunale embedsmænd hånd i hånd i det hemmelige og indvandrerfjendske netværk ORG”*. Af artiklen fremgik følgende:

”AARHUS: Der går en lige linje fra gruppen af pæne forretningsfolk, kommunale embedsmænd, politimænd og folk med baggrund i forsvaret i det hemmelige højreekstremer netværk ORG til White Pride.

Det viser researchgruppen Redoxs kortlægning [rapporten "*ORG - logen bag det ekstreme højre*"] af, hvem medlemmerne af det hemmelige netværk er.

Avisen erfarer, at ORG blandt sine omkring 100 medlemmer gennem en årrække har talt for eksempel såvel en ubestridt White Pride-leder som en højtuddannet medarbejder i borgmesterens afdeling på rådhuset i Aarhus.

ORG træner White Pride

Mindst 20 af ORGs medlemmer i 2009 har været aktive i det voldelige og racistiske White Pride-miljø i 10-året op til 2005 – mange i toneangivende roller. De fleste er tilsyneladende trådt ind i ORG sideløbende med, at de var aktive i White Pride.

Det er også medlemmer af ORG, der træner aktive White Pridere i kampsport og slagsmål i foreningen Forsvardem. Det foregår i en gymnastiksal, som kommunen stiller stort set kvit og frit til rådighed for foreningen.

Vold og hærværk

White Pride har gennem en årrække stået bag en lang række overfald på ikke mindst unge fra den politiske venstrefløj i Aarhus. Senest onsdag i denne uge, hvor tre fra White Pride-miljøet blev anholdt for at angribe en demonstration i Mølleparken med kanonslag. (se side 8-9).

White Pride angriber ikke kun politiske modstandere på gaden. En ledende White Prider er tidligere dømt for flere tilfælde af hærværk mod Enhedslistens lokaler i Aarhus. For et par måneder siden blev der sprængt en kraftig krysantemum-bombe i Mindegade ud for partiets lokaler. 12 ruder blev blæst ud ved den lejlighed. Gerningsmanden er ikke anholdt.

White Prides leder frem til årsskiftet 2008/ 09 er medlem af ORG. Han er ifølge Redox den mand, der i bogen »Hooligan«, der udkom tidligere i år, står frem under navnet »Wilhelm«.

I bogen hedder det blandt andet:

»Wilhelm fortæller hjertens gerne selv, hvordan han og vennerne slår hårdt ned på nye folk i venstrefløjsmiljøet. Overfald er en bevist del af deres strategi, og volden har ifølge Wilhelm en stor del af æren for, at Aarhus er den by i Danmark, hvor højrefløjen står stærkest. Taktikken er kort og godt at skræmme de venstreorienterede ud af byen,« fortæller Wilhelm.

»I weekenderne går vi rundt efter dem. "Iiih, sidder I her?" Hvis der så ikke er overvågningskameraer lige på hjørnet, så trækker vi elefanthuerne på og giver dem en omgang. Vi har altid elefanthuer med. Man ved aldrig, hvornår man kan få brug for en elefanthue.«.

ORG om White Pride

White Prides voldelige strategi støder tilsyneladende ikke ORGs medlemmer.

Derimod er de meget irriterede, da WP-lederen stod frem i Ekstra Bladet for tre år siden med udtalelser som denne: »En hvid kvinde, der er sammen med en neger eller en araber, er en raceforræder. En landsforræder. Et kneppedyr. En feltnadras. De piger skal kronrages.«

På ORGs interne debatforum bliver udtalelserne livligt debatteret.

Et ORG-medlem skriver, at han ikke vil ses til eksterne arrangementer sammen med WP, »mens jeg sagtens kan være sammen med dem og samarbejde om de ting der samler, inden for ORG. Som skrevet tidligere, så har jeg ikke noget problem med, at samarbejde med WP folk i ORG regi, også selv om de af og til fortager sig noget, der i mine øjne er ganske tåbeligt. For jeg vil faktisk mene, at det er en force, at vi favner en så bred en del af højrefløjen, som vi gør.«.

Dødsensfarlig eksistenskamp

Fra et andet ORG-medlem lyder det:

»Jeg vil oven i købet sige, at der kan være noget godt i hooligansene i White Pride, hvis de tæsker netop de autonome. Erfaringerne viser jo desværre, at politiet og anklagemyndigheden går mere efter os nationale, end efter de røde svin. Så det er helt naturligt, at nationale laver deres egen kampgrupper.«

ORG-leder, forretningsmanden [Formanden] fra Højbjerg, slutter debatten:

»Når det er sagt, så er det alle medlemmers pligt at bidrage til, at ingen går Danmarks fjenders ærinde ved at agere »klovn« i den ene eller anden sammenhæng! Vi kæmper en dødsensfarlig eksistenskamp for vort folk, og der er ikke plads til tosserier! Det er vores pligt at vejlede gode nationale i, hvordan kampen skal kæmpes – og også hvordan den IKKE skal kæmpes! Tag fat i venner, bekendte, lillebrødre og andre, der måske er på afveje og vejled dem i, hvordan de kæmper kampen. Hvis et medlemskab af Den Danske Forening og fx Vederfølner ikke er nok, så skal de opfordres til at etablere lokale kammeratskabsgrupper, der laver egen aktivisme for sagen. Enhver NS-relateret aktivitet er decideret kontraproduktiv!«

Med NS-aktiviteter sigter [Formanden] blandt andet til brug af hagekors og andre nazistiske symboler og til heilen.

Avisen forsøgte torsdag at få en kommentar fra [Formanden] men uden resultat.”

Artiklen var blandt andet illustreret af et billede, hvor personer med ryggen til kameraet ser på afbrændingen af et solkors. Af billedteksten fremgår:

”Hvert år i juni samles medlemmerne af det hemmelige netværk omkring et brændende solkors. Solkoret er logens tegn. Samme tegn blev brugt af det norske nazistparti i 1930’erne og 40’erne”.

Til artiklen var indsat to faktabokse:

”VENSTREFLØJ

Det er den venstreorienterede researchgruppe Redox, der står bag afsløringen af det hemmelige højreorienterede netværk ORG.

ORG skriver i en meddelelse trykt i Politiken onsdag, at afsløringen bygger på materiale, der er skaffet gennem en hacker-aktion mod netværkets lukkede debatforum for et lille års tid siden.

Redox oplyser, at gruppen har været på sporet af ORG gennem fem år, og at gruppen har fået overleveret en stor mængde internt materiale om ORG i starten af 2011.

Mindst en person fra Redox har siden marts 2010 været sigtet for blandt andet computerhacking i forbindelse med overvågning af højrefløjen.

Den sag har tilsyneladende intet at gøre med en eventuel hacking af ORGs debatforum.

Redox offentliggør i dag en større rapport om ORG. Avisen har haft mulighed for at læse rapporten på forhånd, og artiklerne her på siden bygger blandt andet på den.

Rapporten kan ses på www.redox.dk”, og

”DEN HEMMELIGE ORG

ORG er en hemmelig loge på den yderste højrefløj, der kæmper for et racerent Danmark. Den har eksisteret i mere end 20 år og talte i 2009 cirka 100 medlemmer – hovedparten i Aarhus-området. ORG har også afdelinger i Aalborg og København.

Logen ledes af en bestyrelse med den tidligere næstformand for Dansk Folkeparti i Aarhus, [Formanden], som formand.

ORG er bygget op i afdelinger og underafdelinger og har samtidig særlige sektioner for blandt andet efterretningsvirksomhed, sikkerhed, økonomi, agitation og politik.

ORG har et register over såkaldte »landsforrædere« – personer der har udtalt sig positivt om indvandring eller negativ om for eksempel Den Danske Forening.

Logen kontrollerer Den Danske Forening og højrefløjsforeningen Vederfølner, ligesom folk fra ORG stod bag Dansk Front. Også »Århus mod moskeen«, der stillede op til byrådsvalget i 2005, var et ORG-projekt.

ORG samles hvert år i juni til solhvervsfest omkring et brændende solkors.

Århus Stiftstidende bragte samme dag (på side 7, 1. sektion) et interview med formanden for Vederfølner med overskriften *”Formand: ORG styrer ikke Vederfølner”*. I interviewet afviste formanden, at foreningen styres af foreningen Organisationen. Endvidere bekræftede formanden sit kendskab til [Formanden] og et andet ledende medlem af foreningen Organisationen.

Stiften.dk bragte samme dag artiklen *”Hemmeligt netværk er tæt på White Pride”* med underoverskriften *”White Pride-leder og masser af eks-WP’ere er med i netværk, der også rummer blandt andet forretningsfolk, jurister og politimænd.”* Af artiklen fremgik følgende:

”AARHUS Det hemmelige højrefløjsnetværk ORG har holdt døren vidtåben for folk fra den voldelige og racistiske gruppe White Pride.

Mindst 20 af de omkring 100 medlemmer, netværket havde i 2009, var eller havde været en del af White Pride-miljøet, der i årevis har stået bag vold og hærværk mod politiske modstandere i Aarhus.

Således er den daværende White Pride-leder at finde på medlemslisten. Det samme er mændene bag foreningen Forsvarem, hvor White Pridere træner kampsport og slagsmål.

Nationale kampgrupper

Tilsyneladende har hooligangruppens voldelige strategi ikke generet de forretningsmænd, politifolk, jurister og embedsmænd, der også er med i netværket – og som står i spidsen for det.

Udskrifter fra netværkets interne debatforum, som den venstreorienterede research-gruppe Redox offentliggør i dag, viser, at man kunne være irriterede over det, når WP’ere kom med bombastiske udtalelser offentligt eller heilede ved offentlige arrangementer. Vold og hærværk var tilsyneladende accepteret.

»Jeg vil oven i købet sige, at der kan være noget godt i hooligansene i White Pride, hvis de tæsker netop de autonome. Erfaringerne viser jo desværre, at politiet og anklagemyndigheden går mere efter os nationale, end efter de røde svin. Så det er helt naturligt, at nationale laver deres egen kampgrupper,« skriver et ORG-medlem i en debat om netop White Pride på ORGs debatforum.”

Artiklen var illustreret af en billedcollage. I collagen var en oversigt over foreningens Organisationens opbygning, foreningens formand [Formanden], et brændende solkors, en person iført en hættetrøje, hvor på der står ”Terrormachine Combat 18” og to maskerede personer, som poserede med cricketbats. Kildeangivelsen var: *”Collage: [Person I]”*.

Til artiklen var indsat følgende faktaboks:

”Venstrefløj bag afsløringen

Det er den venstreorienterede researchgruppe Redox, der står bag afsløringen af det hemmelige højreorienterede netværk ORG.

ORG skriver i en meddelelse trykt i Politiken onsdag, at afsløringen bygger på materiale, der er skaffet gennem en hacker-aktion mod netværkets lukkede debatforum for et lille års tid siden.

Redox oplyser, at gruppen har været på sporet af ORG gennem fem år, og at gruppen har fået overleveret en stor mængde internt materiale om ORG i starten af 2011.

Mindst en person fra Redox har siden marts 2010 været sigtet for blandt andet computerhacking i forbindelse med overvågning af højrefløjen. Den sag har tilsyneladende intet at gøre med en eventuel hacking af ORGs debatforum.

Redox offentliggør i dag en større rapport om ORG. Avisen har haft mulighed for at læse rapporten på forhånd, og artiklerne her på siden bygger blandt andet på den.

Rapporten kan ses på www.redox.dk”

Stiften.dk bragte samme dag seks fotografier med billedteksten: ”Her brænder ORG en indvandrerduke. Under højrefløjs-netværkets ORG’s sommersolhvervsfest i 2003 tog et medlem billeder, mens formanden – århusianske [Formanden] – modtog en mørklødet dukke i gave. Dukken blev senere overhældt med en brændbar væske og brændt af.”

Fire af billederne viste overrækkelsen af den indpakkede dukke til [Formanden], som åbnede gaven og viste den frem. Et billede viste en dukke liggende på jorden, og det sidste billede en flamme (det er ikke muligt at se, om det er en brændende dukke).

Århus Stiftstidende bragte den 13. august 2011 (på side 4-5, 1. sektion) artiklen ”*Hemmeligt netværk var på Aarhus Rådhus*” med underoverskriften ”*Jurist, der netop er stoppet i borgmesterens afdeling på rådhuset, har ifølge Redox-rapport gennem mange år været med i det hemmelige højre-netværk ORG*”. Artiklen fremgik det, at et påstået medlem af foreningen Organisationen frem til 1. august 2011 havde arbejdet på Aarhus Rådhus med huslejenævns sager. Endvidere fremgik det af artiklen, at vedkommende ikke ønskede at kommentere Redox’ oplysninger.

Artiklen var illustreret af en billedcollage med kildeangivelsen: ”Collage: [Person I].” Til artiklen var tillige indsat en faktaboks med en kort beskrivelse af foreningen Organisationen.

Århus Stiftstidende bragte endvidere artiklen ”*Skoleleder forbindes med ORG-netværk*” med underoverskriften ”*Lederen af Århus Privatskole afviser beskyldninger om, at hun er med i et hemmeligt netværk*”. Artiklen beskrev en forbindelse mellem Århus Privatskole og foreningen Organisationen, idet interne dokumenter angiveligt påviste, at skolens leder og en medstifter var medlemmer af foreningen. Skolens leder afviste ethvert kendskab til foreningen.

Århus Stiftstidende bragte (på side 5, 1. sektion) artiklen ”*BT-journalist var aktiv i ekstremist-loge*”, der beskrev, hvordan en redaktionssekretær på B.T. ifølge rapporten udarbejdet af Redox angiveligt var medlem af foreningen Organisationen. I artiklen tog B.T.’s chefredaktør afstand fra foreningen, og den pågældende redaktionssekretær var citeret for, at vedkommende var ulykkelig over situationen.

På samme side bragte Århus Stiftstidende artiklen ”*Skolelederens brev til forældrene*”. Artiklen refererede en artikel på Aarhus Privatskoles hjemmeside, hvorfra det fremgik, at skolelederen ikke ville forbindes med den form for ekstremisme.

Århus Stiftstidende bragte den 28. august 2011 (på forsiden af 1. sektion) en billedcollage under overskriften ”*DERFOR ER AARHUS DE HØJRE-RADIKALES BY*” og en artikelhenvielse med teksten ”*Avisen går tæt på Skåde-direktøren, der er det mangeårige omdrejningspunkt for det ekstreme højre i Aarhus*”. I collagen sås Aarhus Rådhus og et ansigt maskeret med en elefanthue, hvorpå der stod ”White Pride World Wide”. Kildeangivelsen til billedet var: ”Collage: [Person J]”.

Århus Stiftstidende bragte samme dag (på side 4-8, 1. sektion) artiklen ”*EDDERKOPPEN MIDT I BYENS SORTE NET*” med underoverskriften ”*Aarhus er blevet centrum i det højreradikale Danmark. Hvordan kunne det komme så vidt?*”. Af artiklen fremgik følgende:

”Det virker ulogisk.

Det er ikke bare det, at Aarhus er en rød by. I over 90 år har Socialdemokraterne næsten uafbrudt stået i spidsen for bystyret.

Det er også det, at Aarhus er en studieby. De tusindvis af nye, velintegrerede studenter, som hvert år drager til Jyllands hovedstad, er med til at give byen det uhøjtidelige præg af lethed og glæde, som er blevet synonymt med Smilets By.

Alligevel er byen de seneste par årtier blevet centrum for højreradikale bevægelser i Danmark.

Det er her, det højreekstremistiske netværk ORG, som for nylig blev afsløret, har sit centrum.

Og det er her, voldelige højrefløjsbøller fra White Pride igen og igen dukker op i spalterne i forbindelse med overfald på gaden.

Hvordan kan det gå til?

Sporene fører til Aalborg

Jagten på en forklaring begynder i Aalborg – for 24 år siden. Her finder vi gymnasieeleven [Formanden], der siden skal blive en helt central person på den yderste højrefløj i Aarhus.

I eftersommeren 1987 går han i 3. G på Aalborg Katedralskole. Omkring ham er en lille gruppe af stærkt højreorienterede gymnasieelever fra katedralskolen og fra Hasseris Gymnasium vokset frem.

3. oktober 1987 stifter [Formanden] og hans lille gruppe ORG – det hemmelige højrefløjsnetværk, der formår at holde sig udenfor offentlighedens søgelys, til det bliver afsløret af dagbladet Politiken og den venstreorienterede researchgruppe Redox.

Med i ORG er blandt andre en elev fra en af parallelklasserne på katedralskolen. Han er i dag [Formanden]s forretningspartner – og han udgjorde i hvert fald frem til 2009 sammen med [Formanden] halvdelen af bestyrelsen i det hemmelige netværk.

Klassekammeraterne fra 3. Z på Aalborg Katedralskole husker tydeligt [Formanden]. Det samme gør mange andre af skolens elever i de år.

»Han var meget, meget smuk«, fortæller en kvindelig elev.

Andre elever husker [Formanden] som en markant type, der stak ud fra mængden.

»Han var yderst intelligent og fik flere 10-og 11-taller. Han var flink, men han kunne også være skarp og lidt kantet,« forklarer en tidligere elev.

I gymnasiets blå bog fremstilles [Formanden] kærligt overbærende.

Han blev tidligere kaldt »Smørhår«. Men håret røg sig en tur i 3.g., fremgår det.

»Heil Hitler«

»[Formanden] har på det seneste udviklet en skræk for at få håret i postkassen. Dette har resulteret i en klipning hver 14. dag – efterladende en frisure som en skurebørste,« står der i den blå bog.

Enkelte lagde mærke til ting ved [Formanden], som foruroligede dem.

Han var med i, hvad nogle kalder »en ung-konservativ gruppe« på gymnasiet. Andre bruger betegnelsen »et højreorienteret sammenrend af overklassedrenge fra Hasseris«.

Den slags KU-grupper var almindelige på landets gymnasier i 1980'erne. Det var mere gruppens måde at opføre sig på, der undrede.

Under en privat fest i gymnasietiden fik flere elever øllet i den gale hals, da de kiggede i retning af gruppen, hvis medlemmer alle var mødt op i korte skjorteærmer.

»De strakte højre arm ud i luften og sagde Heil Hitler, når de skålede. De gjorde det helt klart for at lave sjov, men det var faktisk rigtigt ubehageligt,« fortæller en, der var med til festen.

»Jeg har i årene siden tænkt over gruppen flere gange. Jeg har tænkt: Mon det der gik i sig selv igen? Det var tydeligt, at der var noget ekstremt over gruppen,« fortsætter vedkommende.

Højreradikalt miljø

Diskussionerne om fremmedfjendskhed og højreradikalisme bølgede blandt eleverne på Aalborg Katedralskole i de år, mindes [Person K], der gik på skolen fra 1986 til 89.

»Diskussionerne var ansporet af datidens generelle debat, men de hang vel også sammen med, at der en dag var hængt kopier af gamle nazistiske propagandategninger op på gymnasiets opslagstavler. De forestillede jøder, der var tegnet som rotter.«

I de år blev der også begået hærværk på den jødiske kirkegård i byen.

»Den jødiske kirkegård lå dengang i nærheden af skolen. På den samme vej,« siger [Person K].

En yngre elev fortæller, at en flok tidligere elever mødte op til en gymnasiefest på skolen – formentlig var det Aalborg Katedralskoles 450 års jubilæum i 1990.

»De kom sådan lidt militæragtigt ind i vores klasselokale, hvor de ville have fat i en, der var mulat. Var vi andre ikke kommet ham til undsætning, havde han fået en røvfuld,« fortæller den tidligere elev.

Studerende i Aarhus

Ikke bare [Formanden] men også hans lillebror gjorde sig bemærket på skolen.

»Han blev kaldt Nazi-[Person L]. Jeg syntes det var lidt uretfærdigt, for han var jo ikke sådan rigtig nazist. Han var meget langt ude på højrefløjen og flirtede med raceteorier. Han delte flyers ud for Den Danske Forening på gymnasiet og blev opfattet som ret ekstrem af os andre,« fortæller en tidligere elev.

På Aalborg Katedralskole mindes lærerne derimod ikke, at der i de år var en lille gruppe af meget højreorienterede elever.

»Gruppen har tilsyneladende ikke gjort væsen af sig på skolen. Flere af lærerne har rødder i 1968-generationen, og jeg føler mig overbevist om, at de ville have observeret, hvis der var en aktiv, højrefløjsgruppe på skolen,« siger skolens nuværende rektor, [Person M].

Fra Aalborg flytter [Formanden] til Aarhus for at læse på Aarhus Universitet. Også en række andre fra det nordjyske netværk flytter til Aarhus i slutningen af 1980'erne og begyndelsen af 1990'erne.

Netværket skal vise sig at komme til at spille en afgørende rolle i det, der de kommende år omdanner Aarhus til de højreradikales højborg i Danmark.

»Nazisvin!«

Mens [Formanden] går på universitetet, runger råbene næsten rituelt gennem de århusianske gader i slutningen af 1980'erne og i første halvdel af 1990'erne.

»Nazister, racister skal hakkes til medister!« råbes der næsten hver gang, Den Danske Forening holder et af sine lovlige, offentlige møder. Råbene kommer fra byens venstrefløj, der er på gaden med fakler og antiracistiske slagord.

»Nazisvin! Nazisvin,« råber de mere aggressive BZ-typer blandt demonstranterne mod de ældre og yngre mennesker, der er på vej ind til møderne for at høre [Person N], Jesper Langballe og Søren Krarup tale dunder mod indvandringen i almindelighed og indvandringsvenlige politikere i særdeleshed.

Indimellem skældsordene fyger der nogle gange også mindre byger af æg af sted mod foreningens mødelokaler og mødedeltagere.

Demonstrationerne stopper ikke Den Danske Forenings mødeaktivitet. Men de giver begge parter masser af omtale – og de er med til at radikaliserer nogle af de unge i foreningen, som [Formanden] melder sig ind omkring 1989.

Gruppen af yngre medlemmer af Den Danske Forening i Aarhus begynder i første halvdel af 1990'erne at væbne sig med stokke og kæppe til konfrontationer med de venstreorienterede demonstranter, kan man læse i foreningens medlemsblad, »Danskeren«.

Nogle gange er det kun politiets indgriben, der forhindrer, at de to grupper ryger direkte i flæsket på hinanden. Flasker og indimellem også sten flyver mere end én gang gennem luften, når de står over for hinanden.

White Pride i netværket

Udsigten til konfrontationer tiltrækker også den gruppe af AGF-fans, der siden bliver kendt som White Pride.

Det er efter alt at dømme her ved fronten foran Den Danske Forenings møder på Århus Cykelbane, at forbindelsen mellem studenterne fra Aalborg og den århusianske hooligangruppe for alvor bliver skabt.

De følgende år kommer en lang række fra White Pride-miljøet inden for i [Formanden]s ORG-netværk. Et organisationsdiagram for ORG fra 2009 viser ifølge Redox, at op imod en fjerdedel af ORG's cirka 100 medlemmer har en fortid i det århusianske hooligan-miljø.

Mens venstrefløjen i Aarhus sygner hen i 1990'erne, vokser den yderste højrefløj sig stærk i et miks af miljøer, hvor folk kender hinanden på kryds og tværs og samler sig om højreradikale netværk som ORG, White Pride og Dansk Front.

I årene efter år 2000 sætter den yderste højrefløj sig i bogstaveligste forstand på magten i byens gader og indleder i perioder en klapjagt på venstreorienterede unge. Af og til forsøger de venstreorienterede sig også med angreb.

Der er tale om andet og mere end tilfældige overfald på politiske modstandere.

I bogen »Hooligan – de danske broderskaber« fra marts 2011 forklarer en tidligere White Pride-leder, »Wilhelm«, som ifølge Redoxrapporten også er ORG-medlem, at volden er en bevidst politisk strategi:

»Wilhelm fortæller hjertens gerne selv, hvordan han og vennerne slår hårdt ned på nye folk i venstrefløjsmiljøet.

Overfald er en bevidst del af deres strategi, og volden har ifølge Wilhelm en stor del af æren for, at Aarhus er den by i Danmark, hvor højrefløjen står klart stærkest. Taktikken er kort og godt at skræmme de venstreorienterede ud af byen,« forklarer White Pride-manden i bogen.

Manden i midten

Mens White Pride erobrer magten i gaderne og tiltrækker sig stor opmærksomhed, og mens andre fra miljøet i Aarhus – og fra ORG – tiltrækker sig medieopmærksomhed med Dansk Front, holder manden i midten sig langt uden for offentlighedens søgelys.

ORG-lederen [Formanden] dukker dog op som et diskret – og værdsat – medlem af Dansk Folkeparti i Aarhus, hvor han bliver valgt ind i bestyrelsen og i en periode frem til 2005 er næstformand.

I den periode renser Dansk Folkeparti flere gange ud blandt yngre og ekstreme medlemmer i Aarhus – blandt dem, der bliver smidt ud af partiet, er en række medlemmer af ORG.

[Formanden] overlever alle udrensninger.

»Han havde åbenbart infiltreret Dansk Folkeparti. Det ryster mig,« siger et fremtrædende medlem af partiet i Aarhus og fortsætter:

»Vi oplevede ham som en utrolig nydelig direktør, der havde ordet i sin magt, og som absolut var meget kvik i pæren. Han var ikke specielt ekstrem i det, han sagde, men hans omgangskreds gav os en fornemmelse af, at han ikke hørte til hos os.«

En anden, der kender [Formanden] fra Dansk Folkeparti, betegner ham som »lynende intelligent, meget velformuleret og en utrolig dygtig organisator.«

»Samtidig er han også meget hjælpsom, opmærksom og omgængelig, men når det kom til indvandrerpolitik, skiltes vandene. Vi var dengang klar over, at han var med i noget, vi ikke brød os om. Der var mange rygter om det,« siger kilden og fortsætter:

»Jeg er ikke i tvivl om, at han kunne have gjort en rimelig god politisk karriere, hvis han ikke havde haft den skyggeside.«

Afsløringen

Det bliver [Formanden] selv, der vælger at forlade Dansk Folkeparti. Det sker i efteråret 2005, da det kommer frem, at han er en af hovedmændene bag den voldsomt indvandrerkritiske liste, Århus mod Moskeen, der stiller op til byrådsvalget samme år i direkte konkurrence med Dansk Folkeparti.

Århus mod Moskeen er, viser dokumenter Redox lægger frem i sin rapport om ORG, et stort set 100 procent ORG-projekt.

I 2008 træder [Formanden] ind i bestyrelsen for den efterhånden henslumrende Den Danske Forening, hvis ledelse nu er domineret af ORG-medlemmer. Dokumenter i Redox-rapporten tyder på, at [Formanden] i hvert fald på det tidspunkt planlægger at bruge Den Danske Forening som afsæt for at danne et såkaldt "nationalt parti" – et parti langt til højre for Dansk Folkeparti og med en indvandrerpolitik, der vil få Dansk Folkeparti til at ligne en filial af Dansk Flygtningehjælp.

[Formanden] er stadig mere end 20 år efter, at han dannede det hemmelige netværk, dets ubestridte leder. Han er edderkoppen i midten, der samler trådene i en loge, som forener pæne embedsmænd og forretningsfolk, tidligere hooligans fra White Pride, folk med baggrund i militæret og sågar enkelte politimænd i en fælles kamp for »et etnisk homogent Danmark«.

Kampen kalder [Formanden] selv på et tidspunkt »en dødsensfarlig eksistenskamp for vort folk.«

Selv er han gået yderst stille med dørene.

På villavejen i Skåde kommer det som lidt af en bombe, da [Formanden] i starten af august optræder på forsiden af Politiken i en billedserie, hvor han brænder en sort dukke på et bål.

Ingen her havde forestillet sig, at den pæne og flinke direktør og familiefar er leder af et hemmeligt og vidt forgrenet højreorienteret netværk.

[Formanden] har venligt men bestemt meddelt Århus Stiftstidende, at han ikke ønsker at medvirke til denne artikel.”

Artiklen var hen over side 4 og 5 illustreret af en billedcollage, hvor [Formanden] i en 6-trinssekvens gradvis går fra en sort silhuet til lysere og lysere og derved mere og mere synlig. Han havde en bog under armen. Under collagen var angivet: ”Grafik: [Person J]”.

På side 6-7 var artiklen illustreret af en 3-trins sekvens, hvor [Formanden] først blev gengivet som en mørk silhuet og herefter blev mere og mere synlig. Han var gående med en bog under armen. I collagen var endvidere indsat billeder af maskerede medlemmer af White Pride.

Under artiklen var silhuetten af [Formanden] gengivet i en 12-trinssekvens, startende og sluttende mørk. Over collagen var anført: ”Grafik: [Person J]”.

På side 8 var artiklen illustreret af en billedcollage af [Formanden]s silhuet i en 6-trinssekvens. I baggrunden var et avisudklip, hvor politiet tilbageholder to personer.

Til artiklen var indsat en faktaboks med overskriften ”ORDBOG”, hvoraf følgende fremgik:

”ORG: En forkortelse af »Organisationen«. Et hemmeligt, højreekstremistisk netværk, som blev dannet af en flok unge aalborgensere 3. oktober 1987. I de følgende år har logen haft hovedkvarter i Aarhus.

Ifølge det venstreorienterede researchkollektiv Redox går ORG ind for et etnisk homogent samfund og afviser ideen om fredelig sameksistens mellem forskellige folkeslag. ORG tæller omkring 100 medlemmer – langt hovedparten i Aarhus-området, men ORG har også afdelinger i København og i Aalborg. ORG ledes af en bestyrelse på fire og er organiseret i afdelinger og underafdelinger med egne ledere og viceledere. ORG opbyggede i hvert fald i en periode et større arkiv over danskere, der udtalte sig positivt om indvandrere og indvandring – eller negativt om Den Danske Forening.

White Pride er en højreekstremistisk og racistisk hooligan-gruppering, der støtter det århusianske fodboldhold AGF. Gruppen består ifølge avisens oplysninger af 25 egentlige medlemmer samt et lignende antal løst tilknyttede mænd. Der er dog modstridende påstande omkring antallet af medlemmer. Flere end 20 tidligere White Pride-medlemmer har ifølge den såkaldte Redox-rapport gennem en årrække været medlemmer af ORG.

Den Danske Forening kæmper imod indvandring til Danmark. Foreningen spillede en meget stor rolle i indvandrerdebatten fra sin dannelse i 1987 og frem til midten af 1990’erne. I starten af 1990’erne opfattede foreningen sig som en slags videreførelse af modstandsbevægelsen under krigen, og når nogen stak ild til asylcentre og tyrkiske grønt-butikker, blev gerningsmændene kaldt sabotører. I dag spiller

foreningen en meget beskeden rolle som samlingspunkt for hardcore indvandrermodstandere. Tre af medlemmerne af foreningens bestyrelse er i følge Redox-rapporten medlemmer af ORG.

Århus Mod Moskeen blev stiftet i 2004 som en protestbevægelse mod tanker om at bygge en moské i Aarhus. Foreningen stillede op til byrådsvalget i Aarhus i 2005, hvor den fik godt 2.000 stemmer - ikke nok til en plads i byrådet. Århus Mod Moskeen, der nu er nedlagt, var i følge Redox-rapporten et næsten 100 procent ORG-projekt.

Dansk Front er et højreradikalt og erklæret racistisk netværk, der eksisterede fra 2002 til 2007. Det samlede folk fra udkanten af Dansk Folkeparti til naziinspirerede grupper over hele landet. Dansk Fronts hovedbase var Aarhus, netværket blev startet og ledet af århusianere, hvoraf langt de fleste ifølge Redox-rapporten var medlemmer af ORG. Dansk Front blev nedlagt efter en splittelse mellem de mere moderate århusianere og nazistisk-orienterede grupper på Sjælland.

Redox er en venstreorienteret researchgruppe, hvis arbejdsområde er den ekstreme højrefløj.

Gruppen driver hjemmesiden Redox.dk, hvorfra den leverer nyheder, fakta, baggrundsviden om og analyser af højreradikale bevægelser i Danmark og Nordeuropa.

Redaktionsgruppen består af cirka ti personer. Derudover findes en gruppe på omkring 25 personer, der er kilder, researchere og fotografer.

Gruppen har eksisteret i fem år.

Mindst et medlem af Redox-gruppen har siden marts 2010 været sigtet for blandt andet computerhacking i forbindelse med overvågning af venstrefløjen.

Den sag har tilsyneladende intet med ORG-historien at gøre.

Redox oplyser, at den har fået materialet om ORG overleveret af en insider fra ORG-miljøet."

Århus Stiftstidende bragte samme dag (på side 9, 1. sektion) artiklen "*Netværket svarer tilbage*", hvoraf følgende fremgik:

"ORGs leder, [Formanden], ønsker ikke at svare på spørgsmål fra avisen. I stedet henviser han til en 35 sider lang redegørelse, ORG har udsendt med kommentarer til Redox-rapporten.

I redegørelsen afviser ORG, at der er noget som helst fordækt ved foreningen, og den mener at Research-gruppen Redox fordrejer kendsgerningerne, og manipulerer med dokumenter og fotos, som gruppe angiveligt har skaffet sig ved hacking og ved indbrud i private hjem. Sager der i følge redegørelsen er meldt til politiet.

I redegørelsen hedder det blandt andet:

»Organisationen" fremstilles i Redox-rapporten som et skummelt, højreekstremistisk netværk, der har infiltreret alle vegne. De faktiske forhold er anderledes: Som oplyst i en pressemeddelelse udsendt 9/8 2011 blev »organisationen« stiftet som et lukket selskab i en tid, hvor fysiske angreb og voldelige overfald fra antidemokratiske kræfter i forbindelse med offentlige møder om indvandrerkritiske emner var den politiske virkelighed i Danmark.«

Og videre:

»Organisationen er først og fremmest et informations- og debatforum, hvor mennesker med forskellig politisk baggrund kan mødes og drøfte forhold omkring flygtninge- og indvandrerpolitik og om den omdannelse af – ikke blot Danmark – men af de vesteuropæiske samfund fra homogene nationalstater til multikulturelle samfund. Et andet centralt emneområde for Organisationen er historiske oplæg og ekskursioner.«

I redegørelsen anfører ORG også, at en billedserie der viser, hvordan ORG-formand [Formanden] modtager og senere brænder en sort dukke på bålet er manipuleret og forfalsket. Ligeledes er det, der har været omtalt som foreningens »landsforræderregister« over indvandrer-venlige danskere, i virkeligheden blot er et helt almindeligt arkiv med udklip fra aviser.

Hele redegørelsen fra ORG kan læses her på Den Danske Forenings hjemmeside: www.dendanskeforening.dk

Redox's rapport om ORG findes her: <http://redox.dk/org>."

Artiklen var illustreret af en tegning af et edderkoppespind.

Århus Stiftstidende bragte på samme side artiklen "*Fri bane for højre i Aarhus*" med underoverskriften "*I København får de højreradikale bank – det gør de ikke i Aarhus*". Artiklen beskrev, hvordan venstreorienterede aktivister samledes i København, mens højreorienterede aktivister dominerede Aarhus. Artiklen var illustreret af en billedcollage af [Formanden] i en 6-trinssekvens.

Århus Stiftstidende bragte den 29. august 2011 (på forsiden af 1. sektion) af en stensulptur påmalet et hagekors under overskriften "*AARHUS TAGER EKSTREMISME I OPLØBET*" og en artikelhenvisning med teksten "*Gademedarbejdere og politi spotter unge, der er på vej ud i ekstremisme 60 unge med »bekymrende adfærd» har været i søgelyset.*"

Århus Stiftstidende bragte samme dag (på side 8-9, 1. sektion) artiklen "*Stor indsats for at bremse fanatiske unge*" med underoverskriften "*Fem unge århusianere med »bekymrende adfærd» i ekstremistisk retning har fået tilknyttet mentorer*". Artiklen beskrev, hvordan Østjyllands Politi og Aarhus Kommune holdt øje med unge, der ytrede sig, og hvad der kunne gøres, hvis ekstremistiske holdninger blev opfanget.

Yderligere oplysninger

Foreningen Organisationens presseansvarlige fremsendte ved e-mail af 24. august 2011 en redegørelse om Redox-rapporten til Århus Stiftstidende. Avisen anmodede samme dag den presseansvarlige om at få lov til at tale med en repræsentant for foreningen. Den presseansvarlige bad ved e-mail af 25. august 2011 Århus Stiftstidende om at uddybe avisens vinkel på historien.

Århus Stiftstidende besvarede samme dag følgende:

"Det er i første omgang, [Formanden], vi har været interesseret i at tale med, fordi vi mener, at han er en helt central person i højrefløjens udvikling i Aarhus gennem 15-20 år. Han har desværre ikke villet tale med os.

Vinklen i historien er, at vi, modsat København fx – har en velorganiseret højrefløj i Aarhus, der har vokset sig stærk – og at [Formanden] og ORG spiller en rolle i den udvikling.

Deadline for den del er i dag kl. 16.

Vi forestiller os at et eventuelt selvstændigt interview med en ORG-repræsentant kan laves senere – evt. fredag eller i løbet af weekenden.

Det vil selvfølgelig først og fremmest handle om, hvad der er op og ned i forhold til ORG – herunder blandt andet hvordan ORG startede, hvad meningen med den er, om den fortsat eksisterer, og hvorfor tilsyneladende meget velbegavede mennesker med et politisk projekt, der ifølge vedtægterne hviler på ytringsfrihed og forsamlingsfrihed, angiveligt arbejder sammen med White Pride.

I forbindelse med et interview vil I naturligvis kunne få alle citater til gennemsyn på forhånd, hvis I ønsker det."

Foreningen Organisationens har over for Pressenævnet fremlagt redegørelsen "*Politiken-sagen – kommentarer til Redox-redegørelsen af 12. august 2011*" (19 sider eksklusive bilag) af 17. august 2011, der ifølge klagerne er sendt til Århus Stiftstidende. Af redegørelsen fremgår bl.a. følgende:

"[side 3]

Hvorfor har de berørte ikke udtalt sig til Politiken?

Politikens kampagne gik i trykken uden oplysninger fra de berørte om, hvad de har at sige til de bragte historier. Formanden for "organisationen" [Formanden] forlangte nemlig som betingelse for at give

et interview, at han fik udleveret en kopi af de papirer/fotografier, han skulle udtale sig om. Årsagen var, at [Formanden] ikke mente at kunne udtale sig om noget, hvis indhold han ikke fik lejlighed til at kontrollere, samt at det var ham magtpåliggende ikke at få sine kommentarer vedrørende ét papir refereret af Politiken i en helt anden sammenhæng.

[side 5]

I marts 2010 slog PET til mod det ekstremistiske venstrefløjsmiljø flere steder i landet. En række personer blev anholdt, én person varetægtsfængsles, og der foretoges ransagninger. En computer-server beslaglægges. Ifølge Berlingske indeholder den *"personfølsomme oplysninger om personer med tilknytning til den politiske højrefløj - både flere politikere og politiske partier og organisationer. Desuden er der oplysninger om voldelige overfald på nogle af personerne, som er registreret i databaserne."* PET formoder, at nogle af oplysningerne er skaffet via hacking (kilde: Berlingske Tidende, online, 1/3 2010: Elisabeth Arnsdorf Haslund: PET ransager i det radikale venstrefløjsmiljø: <http://www.b.dk/danmark/pet-ransager-i-det-radikale-venstrefloejsmiljoe>).

Ifølge Ekstra Bladets oplysninger tilhører den fængslede Redox (kilde: Ekstra Bladet, online, 1/3.2010: Niels Pinborg: Fængslet for støtte til voldelig venstrefløj: <http://ekstrabladet.dk/112/article1307141.ece>). Andre medier beskriver ham som ledende figur i militante Antifascistisk Aktion (AFA, en hårdkogt aktør i *"kampen mod racisme og nazisme"*) (kilde: Politiken, online, 1/3 2010: Søren Astrup: PET anholder politiske ekstremister: <http://politiken.dk/indland/article913437.ece>). Hvor om alting er, i EB 30/10 2010 indrømmer "Jonas Jensen", at Redox bruger AFA som kilder og får information fra dem. Samtidig indrømmer han, at personen der blev anholdt i marts, er en der leverer informationer til Redox. Da journalisten spørger, om den pågældende er medlem af begge grupper, kan "Jonas Jensen" pludseligt ikke høre, hvad der bliver sagt, og forbindelsen afbrydes (kilde: Ekstra Bladet, 30/10 2010: Maria Djurhuus: Nazi-jægerens voldelige venner: Jonas Jensen. REDOX: Hallo?).

[side 17]

Et særligt groft eksempel på billedmisbrug er en billedserie som er brugt af både Politiken og Århus Stiftstidende og en række øvrige medier. Serien angives at forestille "organisationens" formand [Formanden] afbrænde en farvet dukke.

Serien er på tre billeder, hvor [Formanden] får overrakt en farvet dukke i emballage på det første billede. På billede nummer to ses dukken liggende på jorden, og på det tredje billede er der ild i noget, der minder om selvsamme dukke. Billedserien indikerer et ubrudt forløb, hvor der afbrændes en sort dukke.

Men virkeligheden er en helt anden – nemlig en deltagers "practical joke" i form af en gæt-en-gave leg, hvor der præsenteres en række forskellige indpakkede gaver, som man skal gætte indholdet af. Man må forstå, at der er tale om et festligt lag, hvor der selvsagt drikkes øl i rigelige mængder, og som et led i en af flere drikke-legs var der taget initiativ til denne "gæt gaven – eller bund en bajer" leg. Den pågældende dukke indgik i en række af gætte-gaver under temaet dukker.

Initiativtageren havde til lejligheden indkøbt en række forskellige dukker – en kludedukke, en Barbie-dukke, en Ken-dukke, en mørk dukke, en tisse-dukke og sågar en oppustelig lolita-dukke. Fotografen tog mange billeder af hele dette gave-gætteri, af selve gaverne og af de tilhørende væddemål og øldrikkeriet.

Arrangementet, der i øvrigt omfattede et større antal inviterede personer, foregik langt ude på landet i en privat skov, og det er kutyme, at alt affald i form af tallerkener, krus, griseskrog, madrester m.v., samles sammen og brændes efterfølgende, da der ikke er renovation i området. Da ingen af de fremmødte var interesseret i hverken lolita-dukke eller andre dukker, så røg de samme vej som det øvrige affald fra festen.

Det er i øvrigt ret let at se, at pressebilledet af dukken er beskåret af Redox og/eller Politiken formidlede version, så at man angiveligt kun ser den brændende dukke. Hvor er resten af billedet med det øvrige affald?

Fotografen bekræfter, at han tog billeder af hele festen. Og han spørger nu: Hvor er billederne af Lolita-dukken? Hvor er billederne af kludedukken? Hvor er billederne af Barbie? Hvor er billederne af alt affaldet? Ja, hvor er alle billederne?

De er stjålet fra hans private hjem – øjensynligt af Redox eller nogen, Redox har forbindelse til. Men de dukker altså nu op i udvalg og i tilskåret form med fokus på det, som kan understøtte det konstruerede forløb. Redox var som bekendt *ikke* med til festen.

Tyveriet af billederne er meldt til Østjyllands Politi, der efterforsker sagen.

Eksemplet er et uhørt groft og ondsindet eksempel på manipulation ved hjælp af billeder.”

Til redegørelsen er vedlagt Organisationens reviderede program og vedtægter vedtaget den 15. november 2008, hvoraf bl.a. følgende fremgår:

”§ 1

Organisationens stiftende generalforsamling fandt sted den 3. oktober 1987.

...

§ 3

Organisationen består af udvalgte medlemmer, der alle er optaget i fællesskabet ud fra deres ønske om vedblivende at arbejde for Organisationens mål. Ved optagelse forpligter medlemmet sig til loyalt at efterleve Organisationens program og vedtægter i ord og handling. Medlemskab kan ikke søges, kun tildeles.

...

§ 5

Da Organisationen er et lukket selskab og derfor ikke ønsker at udenforstående skal få kendskab til fællesskabets eksistens, forpligter medlemmerne sig til tavshed over for tredjeperson om alt, hvad der vedrører fællesskabet. Papirer og dokumenter fra Organisationen opbevares naturligvis så sikkert, som det kan lade sig gøre.”

Af programmet fremgår følgende:

”...

Organisationens overordnede formål er at forhindre, at Danmark omdannes fra en homogen national stat til et multikulturelt samfund.

Organisationen er tværpolitisk og stiller ikke krav til medlemmernes politiske tilknytningsforhold.

Organisationens ideologiske og holdningsmæssige grundlag er følgende programpunkter:

Danmark er og skal altid være hjemsted for det danske folk

Dansk kultur og levevis skal altid være dominerende i Danmark

En homogen befolkningssammensætning er en forudsætning for fortsat sikring af velfærdsstaten

Den seneste generations indvandring skal stoppes, og repatriering af uintegreerbare indvandrere skal igangsættes

Grænserne skal sikres, så Danmark værnes mod befolkningstrykket fra Den tredje Verden

Bevidstheden om dansk og nordisk kultur skal fremmes i hele befolkningen

Dansk kultur og historie skal prioriteres højt inden for undervisningssektoren

Danmark skal indgå i et europæisk samarbejde mellem frie, selvstændige nationalstater

Forsørger- og velfærdsstaten skal slankes

Den enkelte borger må i større udstrækning tage ansvar for sit eget liv og velfærd

Danmark bør have en aktiv befolkningspolitik, så vi opretholder en stabil befolkningsudvikling

Ytrings- og forsamlingsfriheden er bærende elementer for samfundet

Organisationens virke vil til enhver tid foregå inden for Grundlovens rammer.

Med ovenstående punkter arbejder vi for Danmarks frihed og danskernes overlevelse i en verden præget af religiøs fanatisme og politisk/religiøs totalitarisme.

Kamp, Vilje, Loyalitet, Fællesskab!"

Af "*Rapport om bekæmpelse af hooliganisme i Danmark*" af 8. marts 2005 udarbejdet af en arbejdsgruppe under Dansk Politi ledet af vicepolitidirektør Mogens Kjærgaard Møller fra Københavns Politi fremgår bl.a. følgende:

"[side 16]

White Pride" er en del af den nynazistiske og nationalpatriotiske bevægelse i Danmark og gruppen ses at have nære relationer til Combat 18 i England. Medlemmer af "White Pride" har tidligere organiseret nazifester/nazikoncerter, hvor der har været deltagere fra flere europæiske lande. Ved disse fester ses i øvrigt en forbrødring mellem "White Pride" og hooligans fra klubber, der ellers er kendt for at være fjendtligt indstillet over for hinanden."

2 Parternes synspunkter

2.1 [Formanden]s og foreningen Organisationens synspunkter

[Formanden] har anført, at medierne skal tage hensyn til den enkelte borgers krav på respekt for den personlige integritet og privatlivets fred.

Århus Stiftstidende har på grundlag af materiale fra Redox indledt en kampagne, hvori foreningen Organisationen og [Formanden] er blevet udstillet som om, de hemmeligt arbejder for et ulovligt – eller i hvert fald afskyeligt formål – ligesom enkeltpersoner er blevet hængt ud. Materialet fra Redox er baseret på hackede og stjålne dokumenter, billeder mv., som til formålet er blevet groft manipuleret.

[Formanden] og foreningen Organisationen har vedrørende anvendelsen af Redox som kilde henvist til Pressenævnets kendelse af 22. marts 2011 i sag nr. 11-70-00034 og kendelse af 11. oktober 2006 i sag nr. 2006-6-0370.

Århus Stiftstidendes brug af Redox-rapporten illustreres af avisens henvisning til [Person H], der i NORDJYSKE Stiftstidende den 22. august 2011 i artiklen "*Højrenetværk født i Aalborg*" udtalte, at der alene var tale om et pressearkiv, og at hans far ikke har stået i et "landsforræderarkiv". Selvom Århus Stiftstidende egen kilde siger, at avisen har bragt fejlagtige oplysninger, bringer avisen alligevel de samme oplysninger fra Redox i artiklen den 28. august 2011, hvor de præsenteres som fakta i rubrikken "ORDBOG". Disse fakta må derfor alene stamme fra Redox.

[Formanden] er valgt formand for foreningen Organisationen, og han er ikke blevet kontaktet af Århus Stiftstidende, inden de første artikler om ham selv og foreningen i dagene 10.-13. august 2011 (rettelig 11.-13. august 2011). Oplysningerne havde en sådan karakter, at avisen og stiften.dk var forpligtet til at kontrollere/verificere disse via henvendelse inden offentliggørelse. Det drejer sig f.eks. om oplysninger om, at foreningen Organisationen har forbindelser til White Pride, Vederfølner og Dansk Front, at foreningen arbejder for et racerent Danmark, at foreningen har registreret tusinder af danskere, og at foreningen har afbrændt en mørklødet dukke under en fest.

Efter disse artikler og udsendelsen af foreningen Organisationens redegørelse af 17. august 2011 var det meningsløst at svare på henvendelsen fra Århus Stiftstidende i slutningen af august, da de urigtige oplysninger allerede var bragt.

Henvendelser til enkeltpersoner om deres personlige forhold kan ikke erstatte en henvendelse til [Formanden] personligt i hans egenskab af formand for foreningen Organisationen. Det samme gælder henvendelse til den i sagens sammenhæng udenforstående [Person N].

En henvendelse i så god tid, at det er praktisk muligt at svare seriøst, forekommer at være et grundlæggende element i den efterprøvelse af de påtænkt bragte oplysningers rigtighed. I betragtning af dette kunne man i det mindste have forventet, at kontakt var søgt etableret pr. e-mail til [Formanden], hvilket ikke skete.

[Formanden] har anført, at Århus Stiftstidende den 28. august 2011 – selvom Århus Stiftstidende forinden havde modtaget foreningen Organisationens redegørelse af 17. august 2011 om de rette forhold – har indledt en regulær personhætz mod ham. I avisen gengives diverse episoder fra [Formanden]s tid i Aalborg, der ikke kan henføres til ham, ligesom der bringes en billedcollage af ham. Artiklen er baseret på et løst grundlag, og billederne er bragt på en manipulerende måde.

Hovedbilledet på side 6 rummer et særdeles groft eksempel på psykologisk manipulation, da [Formanden] er anbragt ved siden af White Pride, men nedtonet, så læseren ikke umiddelbart ser at, det er ham, men ubevidst forbinder den viste kontur med billedserien af ham forneden på siden. Læseren får også det indtryk, at det ikke er en bog [Formanden] går med. I stedet træder noget, som ligner et slagvåben, frem på nethinden.

Hvad angår billedcollagen og brugen af et billede med en person iført en hættetrøje påtrykt ”Combat 18”, har klagerne anført, at de ikke hæfter for påklædningen hos personer, der er gæster ved et åbent foreningsarrangement.

Personers tilstedeværelse i en organisation – som også [Formanden] har tilhørt – gør ham ikke til en edderkop, der styrer disse personer.

Det bemærkes i øvrigt, at [Formanden] har ophavsretten til festbillederne, herunder til de brændende solkors, og at Århus Stiftstidende ikke har fået samtykke til at bringe disse festbilleder. Det forhold, at Redox gennem ulovligheder har fremskaffet billederne og lagt dem ud til offentligt skue på redox.dk fritager ikke et medie for ansvar i denne sammenhæng. [Formanden] har i den forbindelse henvist til Pressenævnets kendelse af 21. april 2009 i sag nr. 2009-6-0812.

[Formanden] afviste ikke at kende noget til foreningen Organisationen i 2009. Han afviste over for Århus Stiftstidende at kende noget til den pågældende sag. Det fremgår af avisens artikel ”Skåde-direktør i hemmelig højre-logé” fra 6. juni 2009.

At foreningen Organisationens presseansvarlige ønsker at få mere konkret besked om, hvad der er, som Århus Stiftstidende vil have verificeret, kan ikke tages som udtryk for en afvisning af at bidrage til sagens oplysning. Henvendelsen på dette tidspunkt kan under alle omstændigheder ikke erstatte den henvendelse, der burde være gået forud for Århus Stiftstidendes oprindelige artikler.

2.2 Århus Stiftstidendes synspunkter

Århus Stiftstidende bragte den 11.-13. august 2011 en række artikler om [Formanden] og foreningen Organisationen i forlængelse af, at Politiken og Redox havde afsløret foreningens eksistens og beskrevet dens historie og virke.

Århus Stiftstidende har på baggrund af sit kendskab til det højreorienterede miljø i byen og til andre rapporter fra Redox ikke haft grund til at betvivle autenciteten af det materiale, Politiken og Redox har fremlagt vedrørende organisationen. Dette materiale påviser i tekst og billeder et omfattende personsammenfald mellem foreningen Organisationens medlemmer og folk, der er kendt for at have tilhørt den voldelige og højreekstreme hooligangruppe White Pride og gruppen Dansk Front. Omkring en femtedel af foreningen Organisationens medlemmer har en baggrund i det voldelige White Pride-miljø. Debatten på foreningens intranet – som den er gengivet i Politiken og hos Redox – viser, at bl.a. [Formanden] var fuldt klar over denne sammenhæng.

Historien om foreningen Organisationen har offentlighedens interesse i Århus, da [Formanden] bor her og har været aktiv i lokalpolitik, da hovedparten af foreningens medlemmer bor her, og da det er her, at

der gennem en længere årrække har været problemer med voldelige højreekstremister, der bl.a. angriber politiske modstandere.

[Formanden] kan ikke være ukendt med omtale i forbindelse med hans rolle i foreningen Organisationen. I forbindelse med en retssag i København i 2009 blev der fremlagt en e-mailkorrespondance, hvoraf det fremgik, at [Formanden] var leder af en hemmelig højreekstrem loge, og at han havde udnævnt den tiltalte til leder af logens afdeling i København. Århus Stiftstidende talte på det tidspunkt med [Formanden], der afviste at kende noget til logen.

Efter Politiken den 10. august 2011 begyndte at bringe sin artikelserie om foreningen Organisationen forsøgte Århus Stiftstidende gentagne gange at træffe [Formanden] telefonisk, men telefonen blev ikke taget.

Århus Stiftstidende kontaktede derfor [Person F] den 10. august 2011 på hans virksomhed, da han ifølge Politikens artikel er et af de fire medlemmer af foreningen Organisationens ledelse. Da han ikke var at træffe sendte avisen ham en e-mail, der ikke blev besvaret. Den 10. august 2011 kontaktede Århus Stiftstidende også [Person A], formand for Den Danske Forening, der ifølge Politiken også er medlem af foreningen Organisationen. Han svarede ikke på sin telefon. Samme dag kontaktede Århus Stiftstidende foreningens medlem [Person H], der bekræftede, at foreningen har ført et arkiv over modstandere.

Den 11. august 2011 kontaktede Århus Stiftstidende igen – og uden held – [Formanden] telefonisk.

Den 12. august 2011 er Århus Stiftstidende pr. telefon og e-mail i kontakt med foreningen Organisationens medlem [Person O], der ikke ønskede at udtale sig om foreningen eller sin egen medvirken heri.

I forbindelse med artiklen den 28. august 2011 kontaktede Århus Stiftstidende den 24. august 2011 [Formanden] telefonisk. Klager meddelte, at han ikke ønskede at udtale sig til avisen. Umiddelbart herefter blev Århus Stiftstidende kontaktet af advokat [Person P], der præsenterede sig som advokat for [Formanden] og foreningen Organisationen, og som spurgte til vinklen på den planlagte historie. Også gennem advokaten forsøgte Århus Stiftstidende at få [Formanden] i tale.

Den 24. august 2011 er Århus Stiftstidende også i kontakt med en presseansvarlig for foreningen Organisationen via e-mail. Her tilbydes [Formanden] eller en anden repræsentant for foreningen et interview og avisen meddeler, at man er klar til at stille op 26., 27. eller 28. august. Det tilbud får Århus Stiftstidende aldrig noget svar på.

Som led i researchen kontaktede Århus Stiftstidende også den tidligere formand for Den Danske Forening, [Person N], der i pressen havde tilkendegivet, at han har et betydeligt kendskab til såvel [Formanden] og foreningen Organisationen. [Person N] ønskede ikke at udtale sig til avisen.

Der er således ikke tale om, at Århus Stiftstidende har forsømt at få [Formanden]s og foreningen Organisationens kommentarer til Politikens – og senere Redox-rapportens omtale.

Derudover arbejdede [Formanden] i 2005 sammen med en række personer fra White Pride og Dansk Front i den lokalpolitiske liste Århus Mod Moskéen. Det beskrev bl.a. Århus Stiftstidende allerede dengang.

Foreningen Organisationens registrering af politiske modstandere er bekræftet af [Person H], der i en artikel i Århus Stiftstidende bekræfter, at han var vidende om, at hans forældre stod opført i, hvad han selv betegner som "landsforræderarkivet". Århus Stiftstidende har haft adgang til at se forskelligt materiale vedrørende arkivet kaldet "Den Store Hukommelse".

Foreningen Organisationens forbindelse til foreningen Vederfølner fremgår bl.a. af, at Vederfølners kasserer – og skyggeleder – er medlem af foreningen Organisationen, og af at Vederfølners forhold debatteres på Organisationens internet.

Vedrørende [Formanden]s klage over billedcollagen, har Århus Stiftstidende anført, at avisen ikke har fundet på den sammenhæng, hvor [Formanden] optræder sammen med en person iført en hættetrøje med

teksten "Terrormachine Combat 18" (Frit oversat: Combat 18 - Kampgruppen A(dolf) H(itler)). Collagen på side 6 i Århus Stiftstidende den 28. august 2011 er ikke et forsøg på psykologisk manipulation. Der er derimod tale om en illustration af artiklens hovedspor – nemlig, at i foreningen Organisationen forenes "de pæne" og de voldelige højreekstremister under [Formanden]'s ledelse.

Århus Stiftstidende har på ingen måde drevet personhætz mod [Formanden] – heller ikke med artiklen den 28. august 2011. Det har i høj grad offentlighedens interesse at få baggrunden for, at den yderste højrefløj står stærkt i Århus, og få et indblik i, hvem [Formanden] – manden bag foreningen Organisationen – er. Samtidig lægger artiklens lange indledende afsnit fra Aalborg op til artiklerne den følgende dag, der rejser spørgsmålet om, hvornår og hvordan man skal gribe ind, når grupper af unge udvikler ekstremistiske synspunkter.

Da det viste sig at være umuligt at få kommentarer fra blandt andre [Formanden] i forbindelse med Århus Stiftstidendes artikler, valgte avisen den 28. august 2011 at referere dele af foreningen Organisationens egen redegørelse af 17. august 2011 i artiklen "Netværket svarer tilbage". Heri bragtes også et link til hele redegørelsen, således at det var muligt at orientere sig yderligere.

Redegørelsen fra foreningen Organisationen påpeger enkelte konkrete fejl i Redox' rapport, men Århus Stiftstidende har på intet tidspunkt viderebragt nogen af disse angiveligt fejlagtige oplysninger. Hverken [Formanden] eller andre fra foreningen Organisationen har på noget tidspunkt påpeget fejl i Århus Stiftstidendes artikler om foreningen – endsize krævet noget berigtiget.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Jytte Scharling, Hans Peter Blicher, Lene Sarup og Marianne Druedahl.

Pressenævnet bemærker indledningsvist, at spørgsmålet om, hvorvidt [Formanden]'s immaterielle rettigheder er krænket ved gengivelsen af fotografier, henhører under domstolene og falder uden for nævnets kompetence. Dette forhold behandles derfor ikke.

Efter det oplyste lægges det til grund, at Århus Stiftstidende bl.a. baserede sine artikler på oplysninger fra Redox' rapport "ORG – logen bag det ekstreme højre".

Da Redox må anses som særdeles kritisk indstillet over for personer og organisationer på højrefløjen, gav dette forhold Århus Stiftstidende anledning til at udvise særlig agtpågivenhed over for oplysninger fra Redox. Anvendelsen af oplysninger fra Redox er imidlertid ikke i sig selv tilstrækkeligt til at fastslå, at *god presseskik* er tilsidesat. Århus Stiftstidende gør således opmærksom på kilden til oplysningerne, således at læseren har mulighed for at vurdere troværdigheden, ligesom det oplyses, at en person er mistænkt for computerhacking. Spørgsmålet om, hvorvidt der ved indsamlingen og videregivelsen af oplysningerne i rapporten er sket en overtrædelse af *straffeloven eller anden lovgivning*, henhører under domstolene og falder uden for nævnets kompetence.

Det fremgår af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, der kan krænke privatlivets fred, skal undgås, medmindre klar almen interesse kræver offentlig omtale. Det enkelte menneske har krav på beskyttelse af sin personlige anseelse, jf. punkt B.1.

For så vidt angår citaterne fra foreningen Organisationens interne debatforum, er det Pressenævnets opfattelse, at oplysninger i lukkede sociale netværk er forbeholdt de personer, der har fået tilladelse til at have adgang til netværket. Derfor har medierne som udgangspunkt ikke adgang til at bruge disse informationer, medmindre materialet fra det lukkede netværk har så stor samfundsmæssig interesse, at offentliggørelsen overstiger hensyn til skribenten.

Nævnet finder, at beskrivelsen af grupperinger på højrefløjen og deres handlinger er et så væsentligt samfundsmæssigt emne, at det var berettiget at bringe artiklerne om samme, herunder at omtale formanden [Formanden] ved navns nævnelse. Af samme årsag finder nævnet heller ikke grundlag for at kritisere avisen for at gengive citaterne fra foreningens interne debatside.

Pressenævnet finder, at der som udgangspunkt ikke er en sådan almen interesse knyttet til offentliggørelse af et fotografi fra en privat selskabelig sammenkomst, at det kan bringes uden samtykke. Dette gælder ikke mindst, hvis fotografiet – som den ca. otte år gamle billedserie fra Solhvervet – viser en person i en situation, der i sammenhængen fremstår som kompromitterende. Det bemærkes herved, at personer i private sammenhænge meget vel kan optræde på en måde, der er udtryk for en ”joke” el. lign.

Solhvervsfesten, hvor afbrændingen af dukken skulle have fundet sted, er foregået i en skov, og billederne var ikke taget med henblik på offentliggørelse. Nævnet finder herefter, at der ikke er sådan en offentlig interesse knyttet til de konkrete fotos af [Formanden], at disse kunne offentliggøres uden samtykke. Dette gælder ikke mindst, da avisen ikke ved forelæggelse for [Formanden] har kontrolleret, hvorvidt billederne reelt viser det handlingsforløb, som beskrives i avisen. *Nævnet udtaler kritik af stiften.dk for at offentliggøre fotografierne.*

Århus Stiftstidende forsøgte forgæves forud for offentliggørelsen at kontakte [Formanden] telefonisk. På det tidspunkt – efter Politikens offentliggørelse af artiklerne den 10. august 2011 – måtte [Formanden] have været bekendt med indholdet. Avisen forsøgte ligeledes at indhente foreningen Organisationens kommentar ved at henvende sig til [Person F], der ifølge oplysningerne i Politiken var en del af ledelsen af foreningen. På denne baggrund finder Pressenævnet, at Århus Stiftstidende har udfoldet tilstrækkelige anstrengelser for at kontrollere oplysningerne, herunder at indhente klageres kommentarer inden offentliggørelsen den 11. august 2011. Nævnet bemærker, at Århus Stiftstidende den 28. august 2011 refererede dele af foreningen Organisationens egen redegørelse af 17. august 2011 i artiklen ”Netværket svarer tilbage”.

Pressenævnet finder ikke tilstrækkeligt grundlag for at kritisere Århus Stiftstidende for billedillustrationerne. For læseren fremgår det klart, at der var tale om billedmanipulationer, ligesom det af kildeangivelserne fremgik, at det var collager eller lignende. Nævnet finder i øvrigt, at det klart fremgår, at [Formanden] bærer en bog.

I medfør af medieansvarslovens § 49 pålægger Pressenævnet den ansvarshavende redaktør af stiften.dk at offentliggøre følgende:

”[overskrift]

Pressenævnet kritiserer stiften.dk’s omtale af ORG

[manchet]

Stiften.dk har offentliggjort private fotos uden tilladelse fra den højreorienterede forening Organisationens (ORGs) formand, der fremgik af billederne.

[brødtekst]

På baggrund af en rapport fra den venstreorienterede researchgruppe Redox beskrev Stiften.dk den 12. august 2011, at den højreorienterede forening Organisationen arbejdede for et indvandrerfrit Danmark og bl.a. havde skjulte tråde til voldelige og racistiske grupper.

Til artikelserien var indsat fotografier, der ifølge Stiften.dks oplysninger viste foreningens formand afbrænde en mørklødet dukke. Formanden får på billedserien overrakt en pakke, der viser sig at være en mørklødet dukke. Et andet billede viser et bål.

Formanden og foreningen Organisationen har klaget til Pressenævnet.

Pressenævnet finder, at stiften.dk har tilsidesat god presseskik ved at bringe private fotos af formanden uden samtykke. Nævnet har herved lagt vægt på, at stiften.dk ikke ved forelæggelse for formanden har kontrolleret, om billederne reelt viser det handlingsforløb, som beskrives i netavisen». Nævnet har derfor udtalt kritik af stiften.dk.

Pressenævnet har pålagt os at bringe ovennævnte meddelelse. Hele kendelsen fra Pressenævnet kan læses på nævnets hjemmeside: pressenaevnet.dk”

Pressenævnet bemærker, at nævnet i sin årsberetning for 2005 præciserede praksis vedrørende offentliggørelse på internettet. En kendelse bør bringes i mediet i en periode, der svarer til den tid, i hvilken den påklagede artikel har været bragt, og der bør oprettes et link til kendelsen fra artiklen, hvis denne fortsat bringes på hjemmesiden.

Afgjort den 1. november 2011

Pressenævnets kendelse i sag nr. 11-70-00131 er genindlagt på retsinformation.dk den 11. november 2011 som følge af, at kendelsen 10. november 2011 er blevet berigtiget over for sagens parter. Under pkt. 3, i offentliggørelsesteksten er ordet "avisen" ændret til "netavisen".